Број: ЈН2-03-07-1-542-6/26
Мостар: 30.04.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, у Вијећу III, састављеном од чланова: Мирјане Антуновић, као предсједника вијећа, Илије Игњатића и Самира Шеховића, као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача Инфоартс д.о.о. Бања Лука од 23.03.2026. године, заступаног по пуномоћнику Алекси Проли, адвокату из Бања Луке, изјављеној на Тендерску документацију, у поступку јавне набавке – Услуге одржавања ИТ система, уговорног органа КЈКП Парк д.о.о. Сарајево, на основу члана 93. став (8), члана 104. и члана 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" број: 39/14, 59/22 и 50/24), на сједници одржаној 30.04.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.
2. Поништава се Тендерска документација предемтног поступка јавне набавке, заједно са Обавјештењем о набавци број: 410-7-2-34-3-145/26од 18.03.2026. године.
3. Усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава предметне жалбе, изјављеној по пуномоћнику/адвокату Алекси Проли из Бања Луке у износу од 987,19 КМ.
4. Обавезује се уговорни орган КЈКП Парк д.о.о. Сарајево, да жалиоцу Инфоартс д.о.о. Бања Лука, заступаном по пуномоћнику/адвокату Алекси Проли из Бања Луке, исплати трошкове поступка у укупном износу од 987,19 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог Рјешења.
5. Усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова административне таксе у износу од 20,00 КМ, које ће уговорни орган исплатити жалиоцу у року од 8 дана од дана пријема овог Рјешења.
6. О поврату средстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка овај орган донијет ће посебно рјешење.

О б р а з л о ж е њ е

Уговорни орган КЈКП Парк д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: уговорни орган) покренуо је конкурентским захтјевом јавну набавку - Услуге одржавања ИТ система, за који је Обавјештење о набавци број: 410-7-2-34-3-145/26 објављено на Порталу јавних набавки дана 18.03.2026. године.

На Тендерску документацију, понуђач Инфоартс д.о.о. Бања Лука, заступан по пуномоћнику Алекси Проли, адвокату из Баља Луке (у даљем тексту: жалилац) изјавио

је предметну жалбу коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (6) Закона о јавним набавкама прослиједио овом органу код којег је запримљена дана 02.04.2026. године.

Жалилац у жалби наводи:

„Жалилац је преузео Тендерску документацију број 08-ЈН-53 за набавку услуге „Услуге одржавања ИТ система", Обавјештење о набавци број: 410-7-2-34-3-145/26 од 18.03.2026. године.

Благовременост жалбе:

Тендерска документација објављена је на порталу јавних набавки дана 18.03.2026. године, а крајњи рок за изјављивање жалбе у складу са чланом 101. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БИХ" број: 39/2014, 59/2022 и 50/24) (у даљем тексту: "ЗЈН") је 23.03.2026. године што значи да је жалба благовремена.

Активна легитимација:

Жалилац је регистрован за обављање дјелатности која је предмет набавке, те успјешно може реализовати тражени посао, под условом да услови из тендерске документације буду постављени у складу са ЗЈН.

Разлози изјављивања жалбе:

- Погрешна примјена материјалног права - Закона о јавним набавкама и подзаконских аката донесених на основу њега као и материјалних прописа који се примјењују у овој области,
- Повреде правила поступка.

Жалбу улажемо на цијелу тачку 7.4.1. под а) и б) тендерске документације (у даљем тексту: ТД) у којем су прописани услови у погледу техничке и професионалне способности, као и докази у погледу тражених услова, односно на тачку 7.4.2. под а) и е) и ф) ТД.

Образложење

Уговорни орган је покренуо поступак за набавку услуге „Услуге одржавања ИТ система", Обавјештење о набавци број: 410-7-2-34-3-145/26 од 18.03.2026. године, на порталу јавних набавки. Незадовољан истом у складу са одредбама ЗЈН жалилац благоворемено улаже ову жалбу.

ПРВИ ЖАЛБЕНИ НАВОД

У тачки 7.4.1. побијане ТД уговорни орган је дефинисао услове везано за техничку и професионалну способност:

"Што се тиче услова техничке и професионалне способности понуђачи треба да испуњавају сљедеће минималне услове:

а) да посједује искуство у реализацији једног уговора/оквирног споразума са истим или сличним предметом набавке у претходне 3 (три) године, или од датума регистрације, тј. почетка пословања, ако је понуђач регистриран тј. почео с радом прије мање од 3 (три) године, у вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а.

Под уговорима чији су карактер и комплексност адекватни предметној набавци подразумијевају се уговори за пружање сљедећих услуга: одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре;"

Као доказе за постављени услов уговорни орган је у истој тачки прописао:
"а) Списак извршених уговора/оквирних споразума о пруженим услугама истим или сличним предмету набавке у претходне 3 (три) године, или од датума регистрације, тј. почетка пословања, ако је понуђач регистриран тј. почео с радом прије мање од 3 (три) године, а у којем мора бити наведен минимално један уговор/оквирни споразум у вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а.
Потврда о уредно извршеном минимално 1 (једном) уговору/оквирном споразуму вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а, а која је у вези са достављеним списком извршених уговора/оквирних споразума о пруженим услугама, те која је у вези са предметном набавком, а коју даје друга уговорна страна о њиховој реализацији, и која обавезно садрже: назив и сједиште уговорних страна или привредних субјеката, предмет уговора/оквирног споразума, вриједност уговора/оквирног споразума, вријеме / мјесто извршења уговора/оквирног споразума и наводе о уредно извршеним уговором/оквирним споразумом.
У случају да се таква потврда из објективних разлога не може добити од уговорне стране која није уговорно тијело, важи изјава понуђача о уредно извршеним уговорима, уз предочење доказа о учињеним покушајима да се такве потврде обезбиједе."
Сматрам да су овакви услови незаконити и у директној супротности са чланом 44 став 3 ЗЈН којим је прописано:
"(3) Минимум квалификационих услова које уговорни орган одреди за кандидате/ понуђаче, као и документи који су потребни за њихово доказивање обавезно треба да буду сразмјерни предмету јавне набавке и у складу с њим. Постављени услови не смију имати ограничавајући карактер на конкуренцију и морају бити јасни и прецизни."
У конкретном уговорни орган од понуђача захтјева искључиво искуство на пословима одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре. Овакав услов је крајње незаконит и преуско постављен, те у конкретном има ограничавајући карактер на конкуренцију. Наиме овако постављен услов није постављен према карактеру и комплексности посла, него према идентичном типу пројекта, чиме се неоправдано искључују понуђачи са искуством у развоју сложенијих web апликација и информационих система. Примјера ради понуђачи који су реализовали комплексне пројекте као што су развој web апликација, информационих система, е-сервиса и сл. према постављеном услову неће бити квалификовани за реализацију предметног посла, што је апсурдно. Дакле, понуђач је могао радити на развоју великог цлоуд система, али према постављеном услову неће бити квалификован за предметни посао, који се односи на само одржавање система.
Наглашавамо да су одржавање web site/портала данас готово у цјелости пренесени на платформе у којима се путем вјештачке интелигенције израђују комплет web site/портал. У правилу одржавање оваквих страница је веомо јефтино и не захтјева никакве посебне стручне квалификације, довољно је да лице које одржава сајт познаје основе за унос података, текста и слике или видеа. Према томе, апсурдно је да уговорни орган захтјева професионално искуство које је у данашњој мјери сведено на најнижи посао у ИТ струци, а неће прихватити послове који су значајно сложенији и захтјевају доста веће ангажовање и људских капацитета и опреме. Према томе, јасно је да је овакав услов апсолутно незаконит и дискриминаторан јер дисквлификује понуђаче који имају и

ресурсе и капацитете да реализују много веће и сложеније поступке него што је тражени. Сматрамо да је уговорни орган морао оставити потенцијалним понуђачима шири спектар референтног искуства, и то не само на одржавању ИТ система, него и на развоју и имплементацији мрежних и других система, цлоуд система и сл. С обзиром да је овако уско дефинисао референтно искуство, сматрамо да је тендерска документација у том погледу незаконита.

ДРУГИ ЖАЛБЕНИ НАВОД

Уговорни орган у побијаној ТД у тачки 7.4.1. под б) захтјева од понуђача сљедеће:

"б) да су квалитативно и квантитативно квалификирани за пружање услуга које су предмет ове јавне набавке, односно да испуњавају образовне и професионалне квалификације пружаоца услуга и нарочито квалификације лица која су одговорна за пружање тражене услуге.

Под квалификацијама које су потребне за испуњавање предмета ове набавке подразумијева се да фирма има минимално:

1. Запослена два (2) инжењера информатике или електротехнике.
2. Запослена три (3) рачунарска техничара.
3. Једну особу цертифицирану за ИТ сигурност са цертификатом произвођача Фортинет (Fortinet Certified Solution Specialist Secure Networking).
4. Једну особу цертифицирану за цлоуд-базирану мрежну сигурност и удаљени приступ са цертификатом произвођача Фортинет (Fortinet Certified Solution Specialist SASE).
5. Да понуђач посједује техничке компетенције тј. да је прошао обуку за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot."

Као доказе, уговорни орган у побијаној ТД у тачки 7.4.2. под е) и ф) захтјева од понуђача сљедеће:

"е) Као доказ посједовања тражене Фортинет цертификације, понуђач је обавезан доставити:

Screenshot (снимак екрана) са платформе Credly (https://info.credly.com/), испринтан, на којем је јасно видљива додијељена Фортинет цертификација, име носиоца цертификата, детаљи цертификације те датум важења цертификата.

Јавни „share" линк ка цертификацији на платформи Credly, који омогућава верификацију аутентичности цертификата. Достављени линк мора водити на јавно доступну страницу цертификата на платформи Credly, на којој је видљиво име носиоца цертификата, детаљи цертификације и датум који је цертификат важио.

ф) Изјава произвођача или овлаштеног дистрибутера антивирусног рјешења Webroot насловљена на предмет набавке, да понуђач посједује техничке компетенције тј. да је прошао обуку за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot."

Иако уговорни орган има овлаштење да захтјева од понуђача одређене квалификације у погледу техничког особља и сртификата у погледу оспособљености понуђача, сматрамо да су овако постављени услови престроги и несразмјерни предмету набавке, те самим тим у директној супротности са чланом 44 став 3 ЗЈН.

Овакав услов је споран зато што не тражи стручност у области мрежне и информационе сигурности на функционалан и неутралан начин, већ тражи стручност везану искључиво

за једног произвођача - Фортинет. Тиме је круг потенцијалних понуђача унапријед сужен на оне привредне субјекте који располажу баш Фортинет-цертифицираним кадром, иако исти или виши ниво стручности могу доказивати и лица са цертификатима других произвођача или другим еквивалентним професионалним квалификацијама. Такво везивање за једног произвођача је супротно основним принципима јавних набавки, посебно принципу једнаког третмана, недискриминације и осигурања правичне конкуренције. Закон о јавним набавкама БиХ у члану 54 тражи да техничке спецификације омогуће једнак и недискриминирајући приступ, а позивање на одређен производ или произвођача није дозвољено, осим изузетно, и тада уз обавезну ознаку "или еквивалент". С обзиром да у конкретном уговорни орган није оставио могућност да понуђачи доставе еквивалент, сматрамо да је постављени услов незаконит.

Посебно је важно да уговорни орган није оставио могућност доказивања еквивалентних цертификата. Дакле, није прописано да понуђач може понудити лице са другим међународно признатим цертификатом из области мрежне сигурности, secure networking arhitekture, cloud security или SASE концепта, него искључиво Фортинет цертификате тачно одређеног назива. Управо је то оно што ЗЈН третирају као недопуштено везивање за произвођача. Када се из објективних разлога и мора референсати на одређени стандард, рјешење или произвођача, тада се мора отворити простор за еквивалент. У достављеном тексту ТД тог простора нема.

Да је уговорни орган законито поставио услов, он би тражио нпр. да понуђач располаже стручним лицем са цертификатом из области мрежне сигурности, secure access / remote access рјешења, SASE архитектуре, управљања сигурносним политикама и заштите мрежне инфраструктуре, или сличне вендор или вендор-неутрал цертификате.

Међутим, уговорни орган то није учинио. Умјесто функционалног описа компетенције, он је прописао име произвођача и име програма цертификације. Тиме није тражена способност за извршење уговора на објективан начин, него је услов прилагођен одређеном технолошком екосистему. То је нарочито спорно ако је предмет набавке описан као одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре у ширем смислу, јер из самог описа не произлази да се услуга може извршавати искључиво кроз Фортинет технологију нити да су само Фортинет-цертифицирана лица способна да је изврше.

Дискриминаторност овог услова додатно је појачана тиме што је у тачки 7.4.2 е) прописан и врло специфичан доказни режим: screenshot са платформе Credly и јавни "share" линк. Тиме уговорни орган није само тражио Фортинет цертификат, него је прописао и тачно одређени начин верификације који одговара конкретној цертификацијској инфраструктури тог вендора. Такво нормирање показује да уговорни орган није поставио неутралан стручни стандард, него је унапријед везао и услов и доказ за један произвођачки систем. То додатно потврђује да је услов скројен на начин који фаворизује одређени сегмент тржишта, умјесто да омогући конкуренцију међу свим субјектима који могу доказати тражену стручност на објективно упоредив начин.

Уговорни орган је у тендерској документацији прописао да понуђач мора посједовати техничке компетенције за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot, те да се наведено доказује изјавом произвођача или овлаштеног дистрибутера тог конкретног рјешења. На овакав начин постављен услов

представља директно везивање техничке и професионалне способности понуђача за тачно одређени производ и произвођача, чиме се неоправдано ограничава конкуренција и нарушава принцип једнаког третмана понуђача.

Наиме, предмет набавке односи се на одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре, при чему антивирусна заштита представља само један сегмент укупне услуге који се на тржишту реализује кроз велики број различитих, међусобно конкурентних рјешења. У том смислу, не постоји објективно и разумно оправдање да се захтијева управо искуство и обука за једно конкретно антивирусно рјешење, нити је уговорни орган образложио зашто би само Webroot рјешење било релевантно за извршење уговора. Тиме је услов постављен на начин који не полази од функционалних потреба (нпр. заштита крајњих тачака, управљање сигурносним инцидентима, антивирусна заштита), већ од конкретног произвођача, што је супротно основним принципима Закона о јавним набавкама.

Додатно, уговорни орган није оставио могућност доказивања еквивалентних рјешења, односно није предвидио формулацију „или еквивалент", чиме је понуђачима који располажу знањем и искуством у другим антивирусним системима онемогућено учешће у поступку. Овакав приступ представља директно фаворизовање једног производа и једног тржишног сегмента, јер само понуђачи који имају успостављен однос са произвођачем или дистрибутером Webroot рјешења могу испунити овај услов. Тиме се, поред техничког ограничења, уводи и додатна тржишна баријера, с обзиром на то да прибављање изјаве произвођача или дистрибутера зависи од њихове воље, што додатно сужава круг потенцијалних понуђача.

С обзиром на наведено, јасно је да спорни услов није постављен на објективан, функционалан и пропорционалан начин, нити је нужан за извршење предметног уговора, већ има за посљедицу неоправдано ограничавање конкуренције и довођење понуђача у неравноправан положај. Такав начин дефинисања техничке и професионалне способности супротан је одредбама Закона о јавним набавкама које налажу да услови морају бити повезани са предметом набавке, пропорционални и постављени тако да омогућавају правичну и отворену конкуренцију, без фаворизовања одређених производа или произвођача.

Узимајући у обзир све наведено евидентно је да је побијана Тендерска документација противна одредбама ЗЈН због чега захтијевамо да уговорни орган исту измијени у складу са жалбеним наводима, односно да уговорни орган поништи Тендерску документацију број 08-ЈН-53 за набавку услуге „Услуге одржавања ИТ система", Обавјештење о набавци број: 410-7-2-34-3-145/26 од 18.03.2026. године.

Такође, захтијевамо да уговорни орган у овом случају поступи у складу са чланом 108. став 7. ЗЈН и прослиједи предмет КРЖ ради покретања поступка за повраћај уплаћене накнаде.

Уколико Уговорни орган не усвоји жалбу, подносилац жалбе захтијева да уговорни орган исту у року од 5 дана прослиједи Канцеларији за разматрање жалби, те предлаже да Канцеларија за разматрање жалби исту усвоји и у цјелости поништи Тендерску документацију број 08-ЈН-53 за набавку услуге „Услуге одржавања ИТ система", Обавјештење о набавци број: 410-7-2-34-3-145/26 од 18.03.2026. године.

Такође, захтијевамо да се у случају основаности жалбе жалиоцу изврши повратак накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 750,00 КМ у складу са одредбама ЗЈН.
Осим наведеног захтијевамо да нам уговорни орган надокнади трошкове поступка који се састоје у плаћању административне ташке на жалбу у складу са пресудом Суда БИХ број: С1 3 У 041448 23 Увп од 25.10.2023. године.
Такође, захтијевамо да нам уговорни орган надокнади трошкове састава жалбе по адвокату према наведеном трошковнику у износу од 987,19 КМ.
Прилози:
-Жалба Зх
-Пуномоћ за заступање
-Потврда о извршеном плаћању накнаде за покретање жалбеног поступка
-ПДВ увјерење за адвоката Алексу Проле
Трошковник (адвокатска тарифа АКРС према означеној вриједности)
Тар. број 3 - састав жалбе: 150 бодова х 3 КМ 450,00 КМ
Тар. број 3-увећање 50% (изјављивање правног лијека) 225,00 КМ
Тар.број 12-паушална награда 25% 168,75 КМ
ПДВ 17% 143,44 КМ
Укупно: 987,19 КМ“

Уговорни орган у изјашњењу на жалбу наводи:
„КЈКП „Парк“ д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: Уговорни орган) у складу са чланом 35. Закона о јавним набавкама је објавио на Порталу јавних набавки Обавјештење о набавци, број: 410-7-2-34-3-145/26, у конкурентском захтјеву за доставу понуда, за јавну набавку услиге „Одржавање ИТ система“, које чини саставни дио тендерске документације, број: 08-ЈН-53-5 од 16.03.2026. године.
Дана 25.03.2026. године Уговорни орган је запримио Жалбу правног лица „ИНФОАРТС“ д.о.о. Бања Лука, заступан по пуномоћнику Проле Алекси, адвокату из Бања Луке (у даљем тексту: Жалитељ), изјављену на тендерску документацију у предметном поступку.
Жалба Жалитеља је протоколисана под интерним бројем број: 08-ЈН-67.
Увидом у Жалбу Уговорни орган је утврдио да је иста, након испитивања процесних претпоставки, благовремена, допуштена и изјављена од овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију, те уредна.
По питању садржаја овај Уговорни орган цијени да је Жалба у цјелости неоснована.
Жалбени навод 1 није основан.
Уговорни орган је, у складу са чланом 44. ставови (1), (2), (3) и (4) ЗЈН БиХ, овлаштен да у тендерској документацији утврди минималне квалификационе услове ради провјере да ли је понуђач поуздан и способан да изврши уговор, при чему ти услови и докази морају бити сразмјерни предмету набавке, у складу с њим, јасни и прецизни, те не смију имати неоправдано ограничавајући карактер на конкуренцију.
Даље, члан 50. став (1) тачка а) ЗЈН БиХ изричито прописује да уговорни орган у поступку набавке услуга може захтијевати списак извршених уговора који су у вези са предметном набавком, за период не дужи од 3 (три) године, односно од датума

регистрације ако понуђач послује краће. Дакле, сам захтјев за референцом није споран, него представља законом допуштен доказ техничке и професионалне способности понуђача. У конкретном случају, оспорени услов је непосредно везан за предмет набавке, јер се њиме тражи искуство у извршењу уговора истог или сличног предмета. Тиме Уговорни орган не ограничава конкуренцију, него провјерава да ли понуђач располаже стварним искуством потребним за уредно извршење предметних услуга, што је управо сврха квалификационих услова из члана 44. ЗЈН БиХ.

Такође, ЗЈН БиХ не забрањује да уговорни орган одреди и вриједносни праг референце, под условом да је он сразмјеран предмету набавке. У конкретном случају тражење доказ о уредно извршеном минимално једном уговору одговарајуће вриједности и сложености, те није постављен услов који би захтијевао идентичан назив ранијег уговора или сарадњу са тачно одређеним уговорним органом. Тиме је услов постављен у границама члана 44. став (3) ЗЈН БиХ, односно као размјеран и функционално повезан са предметом набавке.

Додатно, члан 44. став (4) ЗЈН БиХ прописује да уговорни орган захтијева само оне доказе који су неопходни да би се утврдило да ли понуђач задовољава постављене квалификационе услове. Управо зато је захтјев за уредно извршеним уговором одговарајуће врсте и вриједности законит и оправдан, јер представља релевантан доказ способности понуђача да изврши предметну набавку.

Слиједом наведеног, Уговорни орган сматра да је оспорени услов законит, објективно оправдан и у складу са члановима 44. и 50. ЗЈН БиХ, те се жалбени навод 1 одбија као неоснован.

Жалбени навод 2 није основан.

Уговорни орган је, у складу са чланом 44. ст. (2), (3) и (4) ЗЈН БиХ, овлаштен да у тендерској документацији пропише минималне услове техничке и професионалне способности и доказе за њихово испуњење, под условом да су ти захтјеви сразмјерни предмету набавке, повезани с њим, јасни и прецизни, те да се траже само они докази који су неопходни за провјеру способности понуђача да изврши уговор.

Члан 50. став (1) тач. б), ц), д) и е) ЗЈН БиХ изричито допушта да уговорни орган код набавке услуга тражи образовне и професионалне квалификације пружаоца услуга и лица одговорних за пружање конкретних услуга, изјаву о ангажованом техничком особљу, изјаву о просјечном годишњем броју запослених и изјаву о техничкој опремљености и оспособљености за извршење конкретних услуга.

У конкретном случају, оспорени услов је непосредно повезан са предметом набавке, јер се ради о одржавању постојећег ИТ и сигурносног окружења уговорног органа, укључујући Фортинет и Webroot рјешења. Због тога је уговорни орган имао пуно право да тражи стручна лица и провјерљиве компетенције управо за технологије које су већ имплементиране и које су предмет одржавања, јер је циљ таквог захтјева провјера стварне способности понуђача да осигура континуитет рада, сигурност система и благовремену интервенцију, а не неоправдано ограничавање конкуренције.

Неоснован је жалбени став да уговорни орган није смио тражити овакав кадар и овакве стручне компетенције. Напротив, управо члан 50. ЗЈН БиХ даје правни основ да се, код

сложених услуга, захтијевају квалификације одговорних лица, ангажовано техничко особље и доказ техничке оспособљености понуђача за извршење конкретних услуга.
У односу на израз „запослен", уговорни орган истиче да се спорни услов мора тумачити у складу са суштином члана 50. ЗЈН БиХ, односно као захтјев да понуђач располаже стабилним, доступним и стручно оспособљеним кадром за извршење уговора. Суштина постављеног услова није формални радноправни статус лица, него постојање стварног кадровског капацитета и одговорности за пружање предметних услуга. Стога жалбени навод не доводи у питање законитост потребе уговорног органа да тражи конкретне профиле и конкретне стручне компетенције за одржавање постојећег система.
Слиједом наведеног, Уговорни орган сматра да су оспорени захтјеви засновани на члану 44. и члану 50. ЗЈН БиХ, да су повезани са предметом набавке и усмјерени на провјеру стварне техничке и професионалне способности понуђача, те се жалбени навод 2 одбија као неоснован."

Овај орган је у складу са чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама актом број: ЈН2-03-07-1-542-3/26 од 02.04.2026. године доставио жалиоцу изјашњење уговорног органа ради евентуалног очитовања на исто. Жалилац није доставио одговор на изјашњење уговорног органа.

Прије него што се упустио у мериторно одлучивање, овај орган је у складу с чланом 109. Закона о јавним набавкама, утврдио да је жалба благовремена, допуштена, изјављена од овлаштеног лица и од лица које има активну легитимацију, те да су испуњени услови за разматрање жалбе у смислу члана 105. и 108. Закона о јавним набавкама.

Жалба је дјелимично основана.

Поступајући по жалби, овај орган је извршило увид у достављену документацију, анализирајући појединачне доказе и њихову међусобну везу, имајући у виду жалбене наводе, изјашњење уговорног орган и правила поступка провођења јавних набавки.

У **првом жалбеном наводу** жалилац наводи:
„У тачки 7.4.1. побијане ТД уговорни орган је дефинисао услове везано за техничку и професионалну способност:
"Што се тиче услова техничке и професионалне способности понуђачи треба да испуњавају сљедеће минималне услове:
а) да посједује искуство у реализацији једног уговора/оквирног споразума са истим или сличним предметом набавке у претходне 3 (три) године, или од датума регистрације, тј. почетка пословања, ако је понуђач регистриран тј. почео с радом прије мање од 3 (три) године, у вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а.
Под уговорима чији су карактер и комплексност адекватни предметној набавци подразумијевају се уговори за пружање сљедећих услуга: одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре;"
Као доказе за постављени услов уговорни орган је у истој тачки прописао:
"а) Списак извршених уговора/оквирних споразума о пруженим услугама истим или сличним предмету набавке у претходне 3 (три) године, или од датума регистрације, тј.

почетка пословања, ако је понуђач регистриран тј. почео с радом прије мање од 3 (три) године, а у којем мора бити наведен минимално један уговор/оквирни споразум у вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а.
Потврда о уредно извршеном минимално 1 (једном) уговору/оквирном споразуму вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а, а која је у вези са достављеним списком извршених уговора/оквирних споразума о пруженим услугама, те која је у вези са предметном набавком, а коју даје друга уговорна страна о њиховој реализацији, и која обавезно садрже: назив и сједиште уговорних страна или привредних субјеката, предмет уговора/оквирног споразума, вриједност уговора/оквирног споразума, вријеме / мјесто извршења уговора/оквирног споразума и наводе о уредно извршеним уговором/оквирним споразумом.
У случају да се таква потврда из објективних разлога не може добити од уговорне стране која није уговорно тијело, важи изјава понуђача о уредно извршеним уговорима, уз предочење доказа о учињеним покушајима да се такве потврде обезбиједе."
Сматрам да су овакви услови незаконити и у директној супротности са чланом 44 став 3 ЗЈН којим је прописано:
"(3) Минимум квалификационих услова које уговорни орган одреди за кандидате/ понуђаче, као и документи који су потребни за њихово доказивање обавезно треба да буду сразмјерни предмету јавне набавке и у складу с њим. Постављени услови не смију имати ограничавајући карактер на конкуренцију и морају бити јасни и прецизни."
У конкретном уговорни орган од понуђача захтјева искључиво искуство на пословима одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре. Овакав услов је крајње незаконит и преуско постављен, те у конкретном има ограничавајући карактер на конкуренцију. Наиме овако постављен услов није постављен према карактеру и комплексности посла, него према идентичном типу пројекта, чиме се неоправдано искључују понуђачи са искуством у развоју сложенијих web апликација и информационих система. Примјера ради понуђачи који су реализовали комплексне пројекте као што су развој web апликација, информационих система, е-сервиса и сл. према постављеном услову неће бити квалификовани за реализацију предметног посла, што је апсурдно. Дакле, понуђач је могао радити на развоју великог цлоуд система, али према постављеном услову неће бити квалификован за предметни посао, који се односи на само одржавање система.
Наглашавамо да су одржавање web site/портала данас готово у цјелости пренесени на платформе у којима се путем вјештачке интелигенције израђују комплет web site/портал. У правилу одржавање оваквих страница је веомо јефтино и не захтјева никакве посебне стручне квалификације, довољно је да лице које одржава сајт познаје основе за уност података, текста и слике или видеа. Према томе, апсурдно је да уговорни орган захтјева професионално искуство које је у данашњој мјери сведено на најнижи посао у ИТ струци, а неће прихватити послове који су значајно сложенији и захтјевају доста веће ангажовање и људских капацитета и опреме. Према томе, јасно је да је овакав услов апсолутно незаконит и дискриминаторан јер дисквлификује понуђаче који имају и ресурсе и капацитете да реализују много веће и сложеније поступке него што је тражени. Сматрамо да је уговорни орган морао оставити потенцијалним понуђачима шири спектар референтног искуства, и то не само на одржавању ИТ система, него и на развоју

и имплементацији мрежних и других система, цлоуд система и сл. С обзиром да је овако уско дефинисао референтно искуство, сматрамо да је тендерска документација у том погледу незаконита."

Уговорни орган у изјашњењу наводи:
„Уговорни орган је, у складу са чланом 44. ставови (1), (2), (3) и (4) ЗЈН БиХ, овлаштен да у тендерској документацији утврди минималне квалификационе услове ради провјере да ли је понуђач поуздан и способан да изврши уговор, при чему ти услови и докази морају бити сразмјерни предмету набавке, у складу с њим, јасни и прецизни, те не смију имати неоправдано ограничавајући карактер на конкуренцију.
Даље, члан 50. став (1) тачка а) ЗЈН БиХ изричито прописује да уговорни орган у поступку набавке услуга може захтијевати списак извршених уговора који су у вези са предметном набавком, за период не дужи од 3 (три) године, односно од датума регистрације ако понуђач послује краће. Дакле, сам захтјев за референцом није споран, него представља законом допуштен доказ техничке и професионалне способности понуђача. У конкретном случају, оспорени услов је непосредно везан за предмет набавке, јер се њиме тражи искуство у извршењу уговора истог или сличног предмета. Тиме Уговорни орган не ограничава конкуренцију, него провјерава да ли понуђач располаже стварним искуством потребним за уредно извршење предметних услуга, што је управо сврха квалификационих услова из члана 44. ЗЈН БиХ.
Такође, ЗЈН БиХ не забрањује да уговорни орган одреди и вриједносни праг референце, под условом да је он сразмјеран предмету набавке. У конкретном случају тражење доказ о уредно извршеном минимално једном уговору одговарајуће вриједности и сложености, те није постављен услов који би захтијевао идентичан назив ранијег уговора или сарадњу са тачно одређеним уговорним органом. Тиме је услов постављен у границама члана 44. став (3) ЗЈН БиХ, односно као размјеран и функционално повезан са предметом набавке.
Додатно, члан 44. став (4) ЗЈН БиХ прописује да уговорни орган захтијева само оне доказе који су неопходни да би се утврдило да ли понуђач задовољава постављене квалификационе услове. Управо зато је захтјев за уредно извршеним уговором одговарајуће врсте и вриједности законит и оправдан, јер представља релевантан доказ способности понуђача да изврши предметну набавку.
Слиједом наведеног, Уговорни орган сматра да је оспорени услов законит, објективно оправдан и у складу са члановима 44. и 50. ЗЈН БиХ, те се жалбени навод 1 одбија као неоснован."

Увидом у тачке 7.4.1. под а) и 7.4.2. под а) тендерске документације, овај орган је утврдио да је истим прописано слиједеће:
„7.4.1. Што се тиче услова техничке и професионалне способности понуђачи треба да испуњавају сљедеће минималне услове:
а) да посједује искуство у реализацији једног уговора/оквирног споразума са истим или сличним предметом набавке у претходне 3 (три) године, или од датума регистрације, тј. почетка пословања, ако је понуђач регистриран тј. почео с радом прије мање од 3 (три)

године, у вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а.
Под уговорима чији су карактер и комплексност адекватни предметној набавци подразумијевају се уговори за пружање сљедећих услуга: одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре;
7.4.2. У сврху испуњавања услова техничке и професионалне способности понуђачи у својој понуди требају доставит сљедеће доказе:
"а) Списак извршених уговора/оквирних споразума о пруженим услугама истим или сличним предмету набавке у претходне 3 (три) године, или од датума регистрације, тј. почетка пословања, ако је понуђач регистриран тј. почео с радом прије мање од 3 (три) године, а у којем мора бити наведен минимално један уговор/оквирни споразум вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а.
Потврда о уредно извршеном минимално 1 (једном) уговору/оквирном споразуму вриједности најмање 33.000,00 КМ без урачунатог ПДВ-а, а која је у вези са достављеним списком извршених уговора/оквирних споразума о пруженим услугама, те која је у вези са предметном набавком, а коју даје друга уговорна страна о њиховој реализацији, и која обавезно садрже: назив и сједиште уговорних страна или привредних субјеката, предмет уговора/оквирног споразума, вриједност уговора/оквирног споразума, вријеме и мјесто извршења уговора/оквирног споразума и наводе о уредно извршеним уговором/оквирним споразумом.
У случају да се таква потврда из објективних разлога не може добити од уговорне стране која није уговорно тијело, важи изјава понуђача о уредно извршеним уговорима, уз предочење доказа о учињеним покушајима да се такве потврде обезбједе.“

Овај орган упућује да је чланом 7. став (4) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда прописано:
„Ако уговорни орган од кандидата/понуђача као доказ техничке и професионалне способности тражи попис уговора, сматра се да је услов:
а) у вези са предметом набавке, односно групом предмета набавке, ако се тражи доказ о извршењу истог или сличног, односно истих или сличних уговора као што је предмет набавке, односно лот, те
б) сразмјеран предмету набавке, односно лоту, у слиједећим случајевима:
1) када се тражи доказ о извршењу једног уговора, ако његов износ није виши од процијењене вриједности набавке, односно од процијењене вриједности појединог лота;
2) када се тражи доказ о извршењу више уговора, ако њихов збирни износ није виши од процијењене вриједности набавке, односно од процијењене вриједности појединог лота.“

На основу утврђеног чињеничног стања, овај орган утврђује да је жалбени навод **неоснован.**
Наиме, одредбом члана 44. став (1) и (2) Закона о јавним набавкама БиХ прописано је да уговорни орган може утврдити минималне услове техничке и професионалне способности понуђача, док став (3) истог члана прописује да ти услови морају бити сразмјерни предмету набавке и не смију имати неоправдано ограничавајући карактер на

конкуренцију. Такође, члан 50. став (1) тачка а) истог закона изричито предвиђа могућност захтијевања списка извршених уговора који су у вези са предметом набавке, као релевантног доказа способности.

У конкретном случају, уговорни орган је прописао услов да понуђач посједује искуство у реализацији најмање једног уговора истог или сличног предмета набавке у вриједности од најмање 33.000,00 КМ без ПДВ-а, при чему је појам „сличног предмета" конкретизован као одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре. Истовремено, као доказ је прописан списак извршених уговора и потврда о њиховој уредној реализацији, уз алтернативну могућност достављања изјаве понуђача уколико се потврда не може прибавити из објективних разлога.

Овај орган налази да је наведени услов у функционалној и непосредној вези са предметом набавке, те да има за циљ да осигура да понуђач располаже конкретним и релевантним искуством у пословима који по својој природи одговарају траженим услугама. Чињеница да уговорни орган није прихватио шире дефинисано искуство (нпр. развој софтверских рјешења или сложених информационих система) не чини услов незаконитим, будући да се ради о различитим врстама ИТ услуга које не морају нужно подразумијевати исте техничке компетенције као одржавање инфраструктуре, које је предмет конкретне набавке.

Даље, услов није постављен на начин да захтијева већи број референци или несразмјерно високу вриједност уговора, већ је ограничен на један уговор у релативно умјереној вриједности, што додатно указује на његову сразмјерност. Такође, уговорни орган није захтијевао идентичне уговоре по називу или специфичном наручиоцу, већ је омогућио доказивање искуства у оквиру дефинисане категорије сродних услуга.

Наводи жалиоца да је одржавање ИТ система једноставан посао који не захтијева посебне квалификације не могу бити од утицаја на оцјену законитости постављеног услова, јер је уговорни орган овлаштен да, у складу са својим потребама, процијени ниво сложености предмета набавке и у складу с тим дефинише релевантне квалификационе захтјеве, све док су исти у оквирима закона.

Слиједом наведеног, овај орган закључује да је оспорени услов јасан, прецизан, повезан са предметом набавке и сразмјеран истом, те да не представља неоправдано ограничење конкуренције у смислу члана 44. став (3) Закона о јавним набавкама БиХ.

У **другом жалбеном наводу** жалилац наводи:

„Уговорни орган у побијаној ТД у тачки 7.4.1. под б) захтјева од понуђача сљедеће:

"б) да су квалитативно и квантитативно квалификирани за пружање услуга које су предмет ове јавне набавке, односно да испуњавају образовне и професионалне квалификације пружаоца услуга и нарочито квалификације лица која су одговорна за пружање тражене услуге.

Под квалификацијама које су потребне за испуњавање предмета ове набавке подразумијева се да фирма има минимално:

1. Запослена два (2) инжењера информатике или електротехнике.
2. Запослена три (3) рачунарска техничара.
3. Једну особу цертифицирану за ИТ сигурност са цертификатом произвођача Фортинет

(Fortinet Certified Solution Specialist Secure Networking).
4. Једну особу цертифицирану за цлоуд-базирану мрежну сигурност и удаљени приступ са цертификатом произвођача Фортинет (Fortinet Certified Solution Specialist SASE).
5. Да понуђач посједује техничке компетенције тј. да је прошао обуку за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot."
Као доказе, уговорни орган у побијаној ТД у тачки 7.4.2. под е) и ф) захтјева од понуђача сљедеће:
"е) Као доказ посједовања тражене Фортинет цертификације, понуђач је обавезан доставити:
Screenshot (снимак екрана) са платформе Credly (https://info.credly.com/), испринтан, на којем је јасно видљива додијељена Фортинет цертификација, име носиоца цертификата, детаљи цертификације те датум важења цертификата.
Јавни „share" линк ка цертификацији на платформи Credly, који омогућава верификацију аутентичности цертификата. Достављени линк мора водити на јавно доступну страницу цертификата на платформи Credly, на којој је видљиво име носиоца цертификата, детаљи цертификације и датум који је цертификат важио.
ф) Изјава произвођача или овлаштеног дистрибутера антивирусног рјешења Webroot насловљена на предмет набавке, да понуђач посједује техничке компетенције тј. да је прошао обуку за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot."
Иако уговорни орган има овлаштење да захтјева од понуђача одређене квалификације у погледу техничког особља и сртификата у погледу оспособљености понуђача, сматрамо да су овако постављени услови престроги и несразмјерни предмету набавке, те самим тим у директној супротности са чланом 44 став 3 ЗЈН.
Овакав услов је споран зато што не тражи стручност у области мрежне и информационе сигурности на функционалан и неутралан начин, већ тражи стручност везану искључиво за једног произвођача - Фортинет. Тиме је круг потенцијалних понуђача унапријед сужен на оне привредне субјекте који располажу баш Фортинет-цертифицираним кадром, иако исти или виши ниво стручности могу доказивати и лица са цертификатима других произвођача или другим еквивалентним професионалним квалификацијама. Такво везивање за једног произвођача је супротно основним принципима јавних набавки, посебно принципу једнаког третмана, недискриминације и осигурања правичне конкуренције. Закон о јавним набавкама БиХ у члану 54 тражи да техничке спецификације омогуће једнак и недискриминирајући приступ, а позивање на одређен производ или произвођача није дозвољено, осим изузетно, и тада уз обавезну ознаку "или еквивалент". С обзиром да у конкретном уговорни орган није оставио могућност да понуђачи доставе еквивалент, сматрамо да је постављени услов незаконит.
Посебно је важно да уговорни орган није оставио могућност доказивања еквивалентних цертификата. Дакле, није прописано да понуђач може понудити лице са другим међународно признатим цертификатом из области мрежне сигурности, secure networking arhitekture, cloud security или SASE концепта, него искључиво Фортинет цертификате тачно одређеног назива. Управо је то оно што ЗЈН третирају као недопуштено везивање за произвођача. Када се из објективних разлога и мора референсати на одређени стандард,

рјешење или произвођача, тада се мора отворити простор за еквивалент. У достављеном тексту ТД тог простора нема.
Да је уговорни орган законито поставио услов, он би тражио нпр. да понуђач располаже стручним лицем са цертификатом из области мрежне сигурности, secure access / remote access рјешења, SASE архитектуре, управљања сигурносним политикама и заштите мрежне инфраструктуре, или сличне вендор или вендор-неутрал цертификате.
Међутим, уговорни орган то није учинио. Умјесто функционалног описа компетенције, он је прописао име произвођача и име програма цертификације. Тиме није тражена способност за извршење уговора на објективан начин, него је услов прилагођен одређеном технолошком екосистему. То је нарочито спорно ако је предмет набавке описан као одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре у ширем смислу, јер из самог описа не произлази да се услуга може извршавати искључиво кроз Фортинет технологију нити да су само Фортинет-цертифицирана лица способна да је изврше.
Дискриминаторност овог услова додатно је појачана тиме што је у тачки 7.4.2 е) прописан и врло специфичан доказни режим: screenshot са платформе Credly и јавни "share" линк. Тиме уговорни орган није само тражио Фортинет цертификат, него је прописао и тачно одређени начин верификације који одговара конкретној цертификацијској инфраструктури тог вендора. Такво нормирање показује да уговорни орган није поставио неутралан стручни стандард, него је унапријед везао и услов и доказ за један произвођачки систем. То додатно потврђује да је услов скројен на начин који фаворизује одређени сегмент тржишта, умјесто да омогући конкуренцију међу свим субјектима који могу доказати тражену стручност на објективно упоредив начин.
Уговорни орган је у тендерској документацији прописао да понуђач мора посједовати техничке компетенције за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot, те да се наведено доказује изјавом произвођача или овлаштеног дистрибутера тог конкретног рјешења. На овакав начин постављен услов представља директно везивање техничке и професионалне способности понуђача за тачно одређени производ и произвођача, чиме се неоправдано ограничава конкуренција и нарушава принцип једнаког третмана понуђача.
Наиме, предмет набавке односи се на одржавање серверске, мрежне и ИТ инфраструктуре, при чему антивирусна заштита представља само један сегмент укупне услуге који се на тржишту реализује кроз велики број различитих, међусобно конкурентних рјешења. У том смислу, не постоји објективно и разумно оправдање да се захтијева управо искуство и обука за једно конкретно антивирусно рјешење, нити је уговорни орган образложио зашто би само Webroot рјешење било релевантно за извршење уговора. Тиме је услов постављен на начин који не полази од функционалних потреба (нпр. заштита крајњих тачака, управљање сигурносним инцидентима, антивирусна заштита), већ од конкретног произвођача, што је супротно основним принципима Закона о јавним набавкама.
Додатно, уговорни орган није оставио могућност доказивања еквивалентних рјешења, односно није предвидио формулацију „или еквивалент", чиме је понуђачима који располажу знањем и искуством у другим антивирусним системима онемогућено учешће у поступку. Овакав приступ представља директно фаворизовање једног производа и

једног тржишног сегмента, јер само понуђачи који имају успостављен однос са произвођачем или дистрибутером Webroot рјешења могу испунити овај услов. Тиме се, поред техничког ограничења, уводи и додатна тржишна баријера, с обзиром на то да прибављање изјаве произвођача или дистрибутера зависи од њихове воље, што додатно сужава круг потенцијалних понуђача.
С обзиром на наведено, јасно је да спорни услов није постављен на објективан, функционалан и пропорционалан начин, нити је нужан за извршење предметног уговора, већ има за посљедицу неоправдано ограничавање конкуренције и довођење понуђача у неравноправан положај. Такав начин дефинисања техничке и професионалне способности супротан је одредбама Закона о јавним набавкама које налажу да услови морају бити повезани са предметом набавке, пропорционални и постављени тако да омогућавају правичну и отворену конкуренцију, без фаворизовања одређених производа или произвођача."

Уговорни орган у изјашњењу наводи:
„Уговорни орган је, у складу са чланом 44. ст. (2), (3) и (4) ЗЈН БиХ, овлаштен да у тендерској документацији пропише минималне услове техничке и професионалне способности и доказе за њихово испуњење, под условом да су ти захтјеви сразмјерни предмету набавке, повезани с њим, јасни и прецизни, те да се траже само они докази који су неопходни за провјеру способности понуђача да изврши уговор.
Члан 50. став (1) тач. б), ц), д) и е) ЗЈН БиХ изричито допушта да уговорни орган код набавке услуга тражи образовне и професионалне квалификације пружаоца услуга и лица одговорних за пружање конкретних услуга, изјаву о ангажованом техничком особљу, изјаву о просјечном годишњем броју запослених и изјаву о техничкој опремљености и оспособљености за извршење конкретних услуга.
У конкретном случају, оспорени услов је непосредно повезан са предметом набавке, јер се ради о одржавању постојећег ИТ и сигурносног окружења уговорног органа, укључујући Фортинет и Webroot рјешења. Због тога је уговорни орган имао пуно право да тражи стручна лица и провјерљиве компетенције управо за технологије које су већ имплементиране и које су предмет одржавања, јер је циљ таквог захтјева провјера стварне способности понуђача да осигура континуитет рада, сигурност система и благовремену интервенцију, а не неоправдано ограничавање конкуренције.
Неоснован је жалбени став да уговорни орган није смио тражити овакав кадар и овакве стручне компетенције. Напротив, управо члан 50. ЗЈН БиХ даје правни основ да се, код сложених услуга, захтијевају квалификације одговорних лица, ангажовано техничко особље и доказ техничке оспособљености понуђача за извршење конкретних услуга.
У односу на израз „запослен", уговорни орган истиче да се спорни услов мора тумачити у складу са суштином члана 50. ЗЈН БиХ, односно као захтјев да понуђач располаже стабилним, доступним и стручно оспособљеним кадром за извршење уговора. Суштина постављеног услова није формални радноправни статус лица, него постојање стварног кадровског капацитета и одговорности за пружање предметних услуга. Стога жалбени навод не доводи у питање законитост потребе уговорног органа да тражи конкретне профиле и конкретне стручне компетенције за одржавање постојећег система.

Слиједом наведеног, Уговорни орган сматра да су оспорени захтјеви засновани на члану 44. и члану 50. ЗЈН БиХ, да су повезани са предметом набавке и усмјерени на провјеру стварне техничке и професионалне способности понуђача, те се жалбени навод 2 одбија као неоснован.“

Увидом у тачке 7.4.1. под б) и 7.4.2. под е) и ф) тендерске документације, овај орган је утврдио да је истим прописано слиједеће:
„"б) да су квалитативно и квантитативно квалификирани за пружање услуга које су предмет ове јавне набавке, односно да испуњавају образовне и професионалне квалификације пружаоца услуга и нарочито квалификације лица која су одговорна за пружање тражене услуге.
Под квалификацијама које су потребне за испуњавање предмета ове набавке подразумијева се да фирма има минимално:
1. Запослена два (2) инжењера информатике или електротехнике.
2. Запослена три (3) рачунарска техничара.
3. Једну особу цертифицирану за ИТ сигурност са цертификатом произвођача Фортинет (Fortinet Certified Solution Specialist Secure Networking).
4. Једну особу цертифицирану за цлоуд-базираној мрежној сигурност и удаљеном приступу са цертификатом произвођача Фортинет (Fortinet Certified Solution Specialist SASE).
5. Да понуђач посједује техничке компетенције тј. да је прошао обуку за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot."
7.4.2. У сврху испуњавања услова техничке и професионалне способности понуђачи у својој понуди требају доставит сљедеће доказе:
"е) Као доказ посједовања тражене Фортинет цертификације, понуђач је обавезан доставити:
- Screenshot (снимак екрана) са платформе Credly (https://info.credly.com/), испринтан, на којем је јасно видљива додијељена Фортинет цертификација, име носиоца цертификата, детаљи цертификације те датум важења цертификата.
- Јавни „share" линк ка цертификацији на платформи Credly, који омогућава верификацију аутентичности цертификата. Достављени линк мора водити на јавно доступну страницу цертификата на платформи Credly, на којој је видљиво име носиоца цертификата, детаљи цертификације и датум до којег цертификат важи.
ф) Изјава произвођача или овлаштеног дистрибутера антивирусног рјешења Webroot насловљена на предмет набавке, да понуђач посједује техничке компетенције тј. да је прошао обуку за пружање техничке подршке, инсталацију и конфигурацију антивирусног рјешења Webroot.“

Разматрајући наводе жалиоца, изјашњење уговорног органа, као и садржај спорних одредби тендерске документације, овај орган упућује да је одредбама члана 44. став (2), (3) и (4) Закона о јавним набавкама БиХ прописано да уговорни орган може утврдити услове техничке и професионалне способности, али да исти морају бити сразмјерни предмету набавке, повезани с њим и не смију имати неоправдано ограничавајући

карактер на конкуренцију. Такође, члан 50. став (1) тачке б), ц), д) и е) Закона даје могућност уговорном органу да захтијева образовне и професионалне квалификације лица, као и доказе о техничкој оспособљености понуђача.

У конкретном случају, овај орган налази да је уговорни орган био овлаштен да пропише минималан број извршилаца одређеног профила (инжењери и техничари), као и да захтијева одређене доказе о њиховим квалификацијама, будући да су такви услови у принципу повезани са предметом набавке и имају за циљ обезбјеђење кадровског капацитета за извршење уговора. У том дијелу, жалбени наводи којим се оспорава сам захтјев за постојањем стручног кадра није **основан**.

Међутим, у дијелу који се односи на захтјев за посједовањем конкретно одређених цертификата произвођача (Фортинет) и захтјев за техничком оспособљеношћу везаном искључиво за антивирусно рјешење Webroot, овај орган налази да су жалбени наводи **основани.**

Наиме, уговорни орган је прописао да понуђач мора располагати лицима са тачно одређеним цертификатима именованог произвођача, без остављања могућности доказивања еквивалентних квалификација. Иако је у изјашњењу наведено да се ради о одржавању постојећег система који укључује наведене технологије, из садржаја тендерске документације не произлази да је уговорни орган предвидио могућност прихватања еквивалентних рјешења, нити је образложио разлоге због којих би искључиво сертификати једног произвођача били неопходни за извршење предмета набавке.

У складу са основним принципима јавних набавки, као и одредбама закона које уређују техничке спецификације, упућивање на конкретног произвођача допуштено је само изузетно, уз обавезно навођење „или еквивалент“, како би се обезбиједила конкуренција и једнак третман понуђача. У конкретном случају, та могућност није предвиђена, чиме је круг потенцијалних понуђача неоправдано сужен.

Додатно, прописивање специфичног начина доказивања (путем платформе Credly и тачно одређеног облика верификације) додатно указује да је услов везан за конкретан сертификацијски систем, што појачава његов ограничавајући ефекат.

Исто се односи и на захтјев који се тиче антивирусног рјешења Webroot, гдје је услов постављен на начин да се техничка способност доказује искључиво кроз однос са конкретним произвођачем или дистрибутером, без могућности доказивања еквивалентних техничких компетенција за друга антивирусна рјешења која могу испунити исту функцију.

Стога, иако уговорни орган има право да захтијева одређени ниво стручности и искуства у области ИТ сигурности, исти је био дужан да те захтјеве формулише на функционалан и недискриминаторан начин, омогућавајући доказивање еквивалентних квалификација и рјешења.

Слиједом наведеног, овај орган закључује да су оспорени услови у дијелу који се односи на конкретно одређене цертификате произвођача и везивање за конкретно антивирусно рјешење постављени супротно начелу пропорционалности и забрани дискриминације из члана 44. став (3) Закона о јавним набавкама БиХ, те имају неоправдано ограничавајући карактер на конкуренцију.

Жалилац предметном жалбом захтијева накнаду трошкова за састав предметне жалбе, изјављене по пуномоћнику/адвокату Алекси Проли из Бања Луке, у износу од 987,19 КМ.

С тим у вези, одредбама члана 119. став (4), (5), (8) и (10) прописано је слиједеће:

„(4) КРЖ одлучује о трошковима жалбеног поступка, одређује ко сноси трошкове жалбеног поступка и њихов износ те коме се и у којем року морају платити.

(5) Странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је супротној странци надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку.

(8) У случају усвајања жалбе, КРЖ својом одлуком налаже уговорном органу плаћање трошкова жалбеног поступка жалиоцу у року од осам дана од дана пријема рјешења КРЖ-а.

(10) На жалбене поступке за накнаду трошкова правног заступања висина накнаде одређује се према висини накнаде на коју адвокати имају право у управним поступцима у непроцјењивим предметима.“

С обзиром да је овај орган усвојио предметну жалбу жалиоца, у складу са чланом 119. ЗЈН, примјеном тарифног броја 3. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Републике Српске (Службени гласник РС број: 111/24) усваја захтјев жалиоца за накнаду трошкова за састав предметне жалбе по адвокату у износу од 675,00 КМ у складу с тарифним бројем 3. АТРС, паушал 25% у складу с тарифним бројем 12. АТРС у износу од 168,75 КМ, ПДВ 17% у износу од 143,44 КМ, што укупно износи 987,19 КМ.

Усваја се захтјев жалиоца којим тражи да уговорни орган жалиоцу надокнади трошкове поступка који се односе на уплаћену административну таксу у износу од 20,00 КМ, у складу са чланом 119. став (4), (5), (8) и (9) Закона о јавним набавкама, будући да је жалилац у жалбеном поступку успио са жалбом, а сагласно члану 119. став (5) ЗЈН странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је супротној странци надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку, па како је жалилац у жалби поставио захтјев за накнадом уплаћене административне таксе у износу од 20,00 КМ, а на захтјев овог органа, који му је актом број: ЈН2-03-07-1-591-2/26 од 02.04.2026. године наложио да изврши уплату административне таксе у износу од 20,00 КМ, и извршио уплату административне таксе у износу од 20,00 КМ, јасним се закључује да се ради о оправданим трошковима, а уговорни орган као странка на чију је штету жалбени поступак окончан, дужан је жалиоцу надокнадити износ од 20,00 КМ на име трошкова уплаћене административне таксе, све сагласно Пресуди управног апелационог вијећа Суда БиХ број: С1 3 У 041528 23 Увп од 21.09.2023. године.

Повратуплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у износу од 750,00 КМ извршит ће се на основу посебног рјешења овог органа, а у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 5. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама (“Службени гласник БиХ” број: 61/24).

На основу чињеница утврђених у поступку и проведених доказа, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама, овај орган је ријешио жалбу, као у диспозитиву овог Рјешења.

Поука о правном лијеку:
Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема Рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
Мирјана Антуновић, дипл. правник

Доставити:
- Инфоартс д.о.о. Бања Лука, по пуномоћнику Алекси Проли, адвокату из Бања Луке
- КЈКП Парк д.о.о. Сарајево
- Евиденција
- а/а